

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Brigai Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Codreanu Grigore Mihail, născut la 13 februarie 1954, originar din s. Visoca, r-nul Dondușeni, domiciliat mun. Chișinău, str. Paris 32/2 ap. 8,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.07.2014 - 29.08.2014;

Instanța de apel: 10.10.2014 - 10.12.2014;

Instanța de recurs: 03.02.2015 - 13.05.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 august 2014, Codreanu Grigore a fost achitat de învinuirea adusă în baza art. 320 alin. (2) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale.

2. De către organul de urmărire penală, Codreanu Grigore a fost învinuit în aceia că, în perioada 18.01.2012 - 18.04.2014, activând în calitate de șef al ÎMGFL nr. 16, având intenția neexecutării intenționate și a eschivării de la executare a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18.01.2012, devenită definitivă și irevocabilă la 07.02.2012, potrivit căreia a fost dispusă obligarea ÎMGFL nr. 16, mun. Chișinău la recalcularea sumelor indicate în facturile de plată prezentate de cet. Morozova Svetlana pentru achitarea serviciilor locativ-comunale prestate, cu micșorarea sumei restanței indicate, în conformitate cu decizia Curții de Apel Chișinău din 10.10.2007, contrar prevederilor art. art. 254 și 255 Cod de procedură civilă și cu toate că, a avut posibilitate reală de a executa prevederile hotărârii judecătorești menționate, intenționat nu a executat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18.01.2012 și nu a efectuat recalculările menționate către Morozova Svetlana, încălcând prevederile art. 1 al Protocolului Adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale privind protecția proprietății, precum și principiile garantate de Constituția R. Moldova prevăzute de art. art. 46 și 120.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare în termenul și modul prevăzut de art. art. 401, 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către procuror și partea vătămată, Morozova Svetlana.

3.1. În apelul procurorului a fost solicitată, casarea sentinței, rejudecarea cauzei

cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Codreanu Grigore să fie recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (2) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

În susținerea cerințelor, procurorul a invocat că, prima instanță a apreciat incorect probele administrate la faza de urmărire penală, cât și cele examinate în cadrul ședințelor de judecată, nu a fost luat în considerație și s-a neglijat faptul că, de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, Codreanu Gheorghe la 16.01.2014 a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 Cod contravențional, condiție obligatorie pentru existența faptei infracționale prevăzute de art. 320 Cod penal.

Prima instanță nu a ținut cont de declarațiile executorului judecătoresc Iacob Miron, care fiind audiat în calitate de martor a menționat că, i-a adus la cunoștință lui Codreanu Grigore consecințele neexecutării titlului executoriu și a întreprins un șir de măsuri în vederea obligării acestuia la executarea prevederilor deciziei Curții de Apel Chișinău din 10.10.2007.

A fost ignorată hotărârea adoptată de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău la 16.01.2014 prin care Codreanu Grigore a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 Cod contravențional, cât și activitatea executorului judecătoresc Iacob Miron, care a inițiat procedura de executare în privința lui Codreanu Grigore.

Subsidiar a menționat că, pentru a exista componența de infracțiune prevăzută de art. 320 Cod penal, urma ca să existe și o procedură contravențională în baza art. 318 Cod contravențional, care reprezintă în sine un element de *sine qua non*, care nu poate fi privit ca atragerea la răspundere a unei persoane de două ori pentru aceeași faptă. Fapta de neexecutare a hotărârii judecătorești nu s-a consumat odată cu atragerea la răspundere contravențională și urma să se consume doar odată cu executarea obligațiilor ce derivau din actele judecătorești și din procedura de executare.

3.2. În apelul părții vătămate Moroza Svetlana, a fost solicitată casarea sentinței, re judecarea cauzei și adoptarea unei hotărâri de condamnare.

În susținerea cerințelor, partea vătămată a invocat că, prima instanță nu a concretizat că, în vederea executării titlului executoriu, executorul judecătoresc Iacob Miron a solicitat de nenumărate ori de la conducerea ÎMGFL nr. 16, mun. Chișinău și de la administratorul său, Codreanu Grigore, prezentarea informațiilor și nu în ultimul rând actele care au stat ca temei pentru întreprinderea acțiunilor conducerii ÎMGFL nr. 16, mun. Chișinău, însă toate apelurile executorului judecătoresc au rămas neîndeplinite de către Codreanu Grigore.

Declarațiile martorului Bujinova Valentina urmau a fi apreciate critic, deoarece, activînd în calitate de contabil la ÎMGFL nr. 16, mun. Chișinău, aceasta nu a prezentat nici un act, în baza căruia s-a operat modificări la suma de 33.750,04 lei, cu toate că, această informație era obligatorie să o prezinte executorului judecătoresc Iacob Miron.

Prima instanță a emis sentința fără a solicita de la Președintele ÎMGFL nr. 16, mun. Chișinău un calcul sau un alt act unde ar fi evidențiate sumele în cauză, nu a fost prezentat un act de verificare între părți în urma cărora, s-ar putea demonstra cum sumele de bani au circulat între părți, cu prezentarea temeiului fiecărei operațiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2014, apelul declarat de procuror a fost respins ca nefondat, iar apelul declarat de

partea vătămată, a fost respins ca inadmisibil, cu menținerea sentinței.

4.1. La adoptarea deciziei sale, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a stabilit că, administratorul ÎMGFL nr. 16, mun. Chișinău, Codreanu Grigore a executat decizia Curții de Apel Chișinău din 10.10.2007, menționată în dispozitivul hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18.01.2012 micșorând suma datoriei de la 33.750,04 lei la 10.352,85 lei.

La fel, s-a reținut că, creșterea sumelor din facturi este cauzată de datoria în sumă de 25.110,71 lei stabilită prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04.05.2004, care nu a fost achitată de către Morozova Svetlana, fapt recunoscut de către partea vătămată în cadrul ședinței de judecată, în prima instanță.

Instanța de apel a menționat că, prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18.01.2012 s-a admis parțial cererea petiționarei Morozova Svetlana și a fost obligată ÎMGFL nr. 16, mun. Chișinău la recalcularea sumelor indicate în facturile de plată prezentate petiționarului pentru achitarea serviciilor locativ-comunale prestate, cu micșorarea sumei restanței indicate în conformitate cu decizia Curții de Apel Chișinău din 10.10.2007 (f.d. 28, vol.I).

Prin decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2007, a fost admis apelul declarat de Morozov Valerii, Morozova Svetlana, Morozov Olga, Morozov Alexei, Morozov Igor și s-a modificat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30.11.2006, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 16, mun. Chișinău împotriva lui Morozov Valerii, Morozova Svetlana, Morozov Olga, Morozov Alexei, Morozov Igor cu privire la încasarea datoriei, după cum urmează: se micșorează suma datoriei încasate de la Morozov Valerii, Morozova Svetlana, Morozov Olga, Morozov Alexei, Morozov Igor în beneficiul ÎMGFL nr. 16, mun. Chișinău de la 33.750,04 lei până la 10.352,85 lei (f.d.26-27, vol.I).

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04.05.2004 s-a admis cererea înaintată de ÎMGFL nr. 16, mun. Chișinău, s-a dispus încasarea de la Morozova Svetlana, Morozov Valerii Valerii, Morozov Olga, Morozov Alexei, Morozov Igor în mod solidar în beneficiul ÎMGFL nr. 16, mun. Chișinău suma datoriei pentru chirie și servicii comunale în mărime de 25.110,71 lei (f.d.117, vol.I)

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30.11.2006 a fost admisă cererea ÎMGFL nr. 16, mun. Chișinău către Morozova Svetlana, Morozov Valerii Valerii, Morozov Olga, Morozov Alexei, Morozov Igor privind încasarea datoriei pentru prestarea serviciilor comunale, s-a dispus încasarea în mod solidar din contul pîrîților Morozova Svetlana, Morozov Valerii, Morozov Olga, Morozov Alexei, Morozov Igor în folosul ÎMGFL nr. 16, mun. Chișinău, suma de 33.750,04 lei (f.d. 118, vol.I).

Prin informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale s-a reținut că, începând cu anul 2007, ÎMGFL nr. 16, mun. Chișinău a micșorat suma datoriei stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10.10.2007 de la 33.750,04 lei până la 10.352,85 lei (f.d.35-46, vol.I).

Faptul micșorării sumei datoriei stabilită prin decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 10.10.2007 de la 33.750,04 lei până la 10.352,85 lei a fost recunoscut în cadrul ședinței de judecată, în prima instanță de către partea vătămată Morozova Svetlana și de către executorul judecătoresc Iacob Miron.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 ianuarie 2014 Codreanu Grigore a fost recunoscut vinovat de săvîrșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (2) Cod contravențional, cu încetarea procedurii în privința acestuia, pe

motivul expirării termenului de aplicare a sancțiunii contravenționale (f.d.24, vol.I).

Instanța de apel a reținut că, executorul judecătoresc Iacob Miron nu a întreprins nici o măsură de executare forțată a documentului executoriu după 16 ianuarie 2014, atunci când, prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 ianuarie 2014 Codreanu Grigore a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (2) Cod contravențional, și anume, nu a clarificat sumele care au fost sau nu micșorate sau care urmau a fi micșorate, nu a verificat care este situația datoriei la data intentării procedurii de executare și ulterior intentării, nu a verificat perioada în care s-au format restanțele indicate în facturile lui Morozova Svetlana.

Respectiv, toate înscrisurile procedurii de executare sunt datate cu anul 2011, 2012, 2013 și nu este anexat nici un înscris datat după 16.01.2014 prin care să fie atestat faptul că, executorul judecătoresc a întreprins măsuri în vederea executării în continuare a documentului executoriu, iar Codreanu Grigore nu l-a executat intenționat și s-a eschivat de la executarea hotărâri de judecată.

4.2. Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate argumentele invocate de către acuzatorul de stat referitor la faptul că, *prima instanță nu a luat în considerație declarațiile executorului judecătoresc Iacob Miron, care a menționat că, i-a adus la cunoștință lui Codreanu Grigore consecințele neexecutării titlului executoriu și a întreprins un șir de măsuri în vederea obligării acestuia la executarea prevederilor deciziei Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 10.10.2007*, deoarece, s-a constatat cu certitudine faptul că, executorul judecătoresc Iacob Miron nu a întreprins nici o măsură de executare forțată a documentului executoriu după data de 16 ianuarie 2014, la materialele cauzei penale nu figurează nici o probă pertinentă și concludentă care să ateste măsurile întreprinse de executorul judecătoresc privind executarea documentului executoriu.

În contextul dat, instanța de apel a menționat și încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14.08.2014 prin care s-a admis cererea ÎMGFL nr.16, mun. Chișinău și casată în ordine de revizuire hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18.01.2012, prin care a fost admisă parțial cererea petiționarei Morozova Svetlana cu primirea cererii date spre examinare conform procedurii generale stabilite pentru cauzele civile, fiind-că, prin aceasta, s-a constatat că revizuentul la adoptarea hotărârii indicate nu a cunoscut despre existența unor hotărâri precedente, și anume din 04.05.2004 și 30.11.2006 prin care din contul petiționarei Morozova Svetlana și a membrilor familiei sale au fost încasate datoriile acumulate la plata serviciilor prestate lor.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, după aplicarea sancțiunii contravenționale, acuzarea de stat nu a prezentat careva probe pertinente și concludente care să ateste faptul că, Codreanu Grigore, după aplicarea contravenției administrative nu a executat sau s-a eschivat de la executarea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18.01.2012 sau să împiedece executarea acesteia, or, în acest sens nici executorul judecătoresc Iacob Miron nu a întreprins careva acțiuni, iar prin procesul-verbal de ridicare din 12.06.2014 și 19.06.2014, în baza cărora acuzarea de stat își întemeiază poziția privind vinovăția lui Codreanu Grigore în săvârșirea faptei infracționale, nu atestă acest fapt.

Totodată, instanța de apel, a reținut ca fiind neîntemeiată remarca primei instanțe referitor la faptul că, copia procedurii de executare intentată în baza titlului de executare din 07.02.2012 ridicată de la executorul judecătoresc Iacob Miron și recunoscută în calitate de mijloc material de probă la dosarul penal în cauză a stat și la

baza materialului contravențional, finalizat cu hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16 ianuarie 2014, ceea ce constituie o încălcare a principiului *non bis in idem*.

Astfel, s-a reținut că prima sancționare conform prevederilor articolului 318 Cod contravențional și a doua conform prevederilor articolului 320 Cod penal, se referă la perioade distincte, între care nu există suprapunere, chiar dacă inerția persoanei sancționate față de executarea hotărârii judecătorești era aceeași înainte, pe parcursul și între cele două perioade. Deoarece debitorul s-a obstinat să nu execute hotărârea judecătorească devenită executorie după prima sa sancționare contravențională, cea de-a doua sancționare penală se întemeiază pe refuzul său repetat, însă totuși distinct, de a se conforma legii.

Mai mult, o abordare contrară într-o astfel de situație - adică, în prezența unei obligații legale permanente puse în sarcina unei persoane, ar însemna să se ajungă la concluzia eronată, precum că o sancționare contravențională pentru neexecutarea obligației respective îl eliberează pe acesta definitiv și necondiționat de respectiva obligație, ferindu-l de orice risc de urmărire penală pe viitor.

Instanța de apel a menționat că, după aplicarea primei sancțiuni, autoritățile urmau să consemneze un nou termen pentru executarea obligației, astfel încât, la expirarea acestui nou termen, persoana să poată fi din nou trasă la răspundere.

Prin urmare, dacă se respectă condițiile enunțate, sancționarea repetată a persoanei pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești definitive nu vizează una și aceeași infracțiune (faptă) continuă, nu este incompatibilă cu principiul *non bis in idem* și nu se încalcă art.art. 20, 21, 25 din Constituție și, respectiv, art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană.

4.3. Cu referire la cererea de apel depusă de partea vătămată Morozova Svetlana, instanța de apel a constatat că, aceasta nu conține semnătura părții vătămate, fiind contrară prevederilor art. 405 alin. (2) pct. 6) Cod procedură penală, din care considerente instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge apelul declarat de partea vătămată Morozova Svetlana ca fiind inadmisibil, lăsând fără apreciere argumentele invocate în apel.

5. Procurorul, în temeiul pct. 6 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivare a invocat că, constatarea instanței de apel care a reținut că, *prima instanță corect a stabilit că, administratorul IMGFL nr. 16, mun. Chișinău, Codreanu Grigore a executat decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 10.10.2007, menționată în dispozitivul hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 18.01.2012 micșorând suma datoriei de la 33.750,04 lei până la 10.352,85 lei, iar creșterea sumelor din facturi este cauzată de datoria în sumă de 25.110,71 lei stabilită prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 04.05.2004, care nu a fost achitată de către Morozova Svetlana, fapt recunoscut de către partea vătămată în cadrul ședinței de judecată, în prima instanță, contravine în totalmente caracterului obligatoriu al hotărârilor judecătorești care se exprimă prin obligativitatea executării hotărârilor judecătorești definitive.*

Astfel, instanțele de judecată nu au ținut cont și nu au acordat deplină eficiență dispozitivului hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 18.01.2012 prin care s-a obligat IMGFL nr. 16, mun. Chișinău la recalcularea sumelor indicate în facturile de plată prezentate petiționarului pentru achitarea serviciilor locativ-comunale prestate, cu micșorarea sumei restanței indicate în conformitate cu decizia Colegiului

civil al Curții de Apel Chișinău din 10.10.2007.

Faptul că Codreanu Grigore a micșorat suma datoriei de la 33.750,04 lei până la 10.352,85 lei după care a majorat suma datoriei la suma inițială nu poate fi considerat ca acesta a executat hotărârea judecătorească, deoarece aceste operațiuni au fost efectuate pînă la punerea în executare a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18.01.2012, fiind efectuate în vederea executării deciziei Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2007.

Nu s-a ținut cont că, operațiunile efectuate de inculpat au și dus la admiterea cererii petiționarei Morozova Svetlana, prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18.01.2012, fiind obligat IMGFL nr. 16, mun. Chișinău la recalcularea sumelor indicate în facturile de plată prezentate petiționarului pentru achitarea serviciilor locativ-comunale prestate, cu micșorarea sumei restanței indicate în conformitate cu decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 10.10.2007.

În astfel de circumstanțe s-a probat faptul că din 07.02.2012 cînd hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18.01.2012 a intrat în vigoare, inculpatul nu a efectuat recalculările menționate și ca consecință intenționat nu a executat această hotărâre.

Instanțele de fond au ignorat și hotărârea adoptată de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău la 16.01.2014 prin care Codreanu Grigore a fost recunoscut vinovat de săvîrșirea contravenției prevăzute de art. 318 Cod contravențional, cât și activitatea executorului judecătorec Iacob Miron, care a inițiat procedura de executare în privința lui Codreanu Grigore.

Totodată acuzarea consideră că chiar dacă, prin încheierea din 14 august 2014 s-a dispus admiterea cererii de revizuire a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18.01.2012, nu are nici o relevanță pentru învinuirea adusă inculpatului deoarece în perioada 18.01.2012-18.04.2014 acesta hotărâre era în vigoare și era obligatorie pentru inculpat.

Dat fiind faptul că instanța de apel a reținut ca fiind neîntemeiată remarca primei instanțe referitor la faptul că, copia procedurii de executare intentată în baza titlului de executare din 07.02.2012 ridicată de la executorul judecătorec Iacob Miron și recunoscută în calitate de mijloc material de probă la dosarul penal în cauză a stat și la baza materialului contravențional, finalizat cu hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 ianuarie 2014, constituie o încălcare a principiului *non bis in idem*, urma să caseze în această privință sentința cu admiterea apelului procurorului.

Subsidiar a menționat că, instanța de apel neîntemeiat a respins apelul părții vătămate ca inadmisibil, fiind reținut ca depus fără a fi semnat, cu toate că partea vătămată în instanța de apel l-a susținut și ca consecință instanța nu s-a expus referitor la motivele invocate.

Chiar dacă instanța de apel a constatat că apelul din numele părții vătămate anexat la materialele cauzei penale nu este semnat, urma să clarifice motivul nesemnării cererii de apel și în cazul în care partea vătămată poate semna, să ofere posibilitatea de a o semna în instanța de apel.

5.1. Asupra recursului, a depus referință inculpatul Codreanu Grigore, care a solicitat respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece este neîntemeiat și fără suport probatoriu.

În ședința de judecată nu s-a confirmat faptul că, Codreanu Grigore, după ce a fost recunoscut vinovat de săvîrșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional, intenționat nu a executat și s-a eschivat de la executarea hotărârii judecătorești, precum și a împiedicat executarea acesteia.

Atît prima instanță, cît și instanța de apel, au examinat cauza penală sub toate aspectele, făcînd o concluzie minuțioasă tuturor circumstanțelor cauzei, fiind dată o apreciere corectă tuturor acțiunilor lui Codreanu Grigore.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a agrava situația condamnaților.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul reține că recursul este depus de procuror în defavoarea persoanei achitate Codreanu Grigore și ca temei invocă pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal constată, că aceste temeiuri pe care s-a bazat autorul recursului, nu și-au găsit confirmare în cauza dată întru casarea deciziei recurate, deoarece din textul deciziei se observă, că instanța a analizat obiectiv probele administrate, hotărîrea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de achitare și conținutul deciziei corespunde prevederilor art. art. 414, 417 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată.

Din textul recursului se evidențiază că recurentul critică aprecierea probelor, însă, nu argumentează ilegalitatea hotărîrii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept comise la judecarea cauzei, astfel, la soluționarea cauzei instanța a ținut cont în plină măsură de prevederile art. art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele prezentate de părți sub toate aspectele, verificîndu-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, și, întemeiat a fost achitat Codreanu Grigore de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (2) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale.

Instanța de apel corect a stabilit că învinuirea nu a prezentat probe pertinente și concludente, care ar confirma existența faptei infracționale și în ansamblu ar dovedi vinovăția lui Codreanu Grigore în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă probelor care au fost administrate în suportul învinuirii aduse lui Codreanu Grigore.

Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

Opinia procurorului expusă în recurs precum că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită dispozitivului hotărîrii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18.01.2012 prin care a obligat ÎMGFL nr. 16, mun. Chișinău la recalcularea sumelor indicate în facturile de plată prezentate petiționarului pentru achitarea serviciilor locativ-comunale prestate, cu micșorarea sumei restanței indicate în conformitate cu decizia Curții de Apel Chișinău din 10.10.2007, este reținut ca neîntemeiat, deoarece

instanța de apel, în decizia sa a menționat că, *administratorul ÎMGFL nr. 16, mun. Chișinău, Codreanu Grigore a executat decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 10.10.2007, menționată în dispozitivul hotărârii Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 18.01.2012 micșorând suma datoriei de la 33.750,04 lei până la 10.352,85 lei.*

La fel, s-a reținut că, creșterea sumelor din facturi este cauzată de datoria în sumă de 25.110,71 lei stabilită prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 04.05.2004, care nu a fost achitată de către Morozova Svetlana, fapt recunoscut de către partea vătămată în cadrul ședinței de judecată, în prima instanță.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, *prin încheierea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 14.08.2014, s-a admis cererea ÎMGFL nr. 16, mun. Chișinău și casată în ordine de revizuire hotărârea judecătorească din 18.01.2012, prin care din contul petiționarei Morozova Svetlana și a membrilor familiei sale au fost încasate datoriile acumulate la plata serviciilor prestate lor.*

Colegiul menționează că, argumentele recurentului cu privire la aprecierea unilaterală a probelor, nu au nici un suport legal, fiindcă potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Totodată recursul ordinar declarat de procuror este fondat în drept pe temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă în recursul respectiv, nu este specificat care ar fi acele motive asupra cărora instanța de apel nu s-a expus, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*), iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Colegiul penal menționează că, argumentul recurentului referitor la faptul că, odată ce instanța de apel a determinat ca neîntemeiată constatarea primei instanțe referitor la faptul că copia procedurii de executare intentată în baza titlului de executare din 07.02.2012 ridicată de la executorul judecătoresc Iacob Miron și recunoscută în calitate de mijloc material de probă la dosarul penal în cauză a stat și la baza materialului contravențional, finalizat cu hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 16 ianuarie 2014, constituie o încălcare a principiului *non bis in idem*, urma să caseze în această privință sentința cu admiterea apelului procurorului, este neîntemeiat, deoarece această constatare nu a determinat prima instanță, sau după caz, instanța de apel, de a înceta procesul penal pentru încălcarea principiului *non bis in idem*, aceasta fiind doar o constatarea a primei instanțe.

De asemenea, Colegiul reține ca neîntemeiat argumentul recurentului referitor la faptul că, instanța de apel neîntemeiat a respins apelul părții vătămate ca inadmisibil, fiind reținut ca depus fără a fi semnat, cu toate că partea vătămată în instanța de apel l-a susținut și ca consecință instanța nu s-a expus referitor la motivele invocate, deoarece potrivit art. 405 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală, cererea de apel trebuie să conțină data declarării apelului și semnătura apelantului.

La fel este reținut ca neîntemeiat argumentul, precum că instanța de apel urma să clarifice motivul nesemnării cererii de apel și în cazul în care partea vătămată poate semna să ofere posibilitatea de a o semna în instanța de apel, deoarece, din procesul-

verbal al ședinței de judecată și declarațiile părții vătămate depuse în instanța de apel (f.d.223, 224-228, vol.I) rezultă cert faptul că partea vătămată nu a solicitat semnarea cererii de apel, iar faptul că instanța de apel ar fi clarificat motivele nesemnării cererii de apel și i-ar fi acordat posibilitatea apelantului, din propria inițiativă, de a semna cererea de apel, ar fi pus la bănuială imparțialitatea sa față de partea apărării, cu atât mai mult că din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005, „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*”, cu modificările ulterioare, nu rezultă faptul că, instanța de apel este obligată a soluționa motivele nesemnării cererii de apel.

Colegiul penal relevă, că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii, se impune inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Brigai Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui ***Codreanu Grigore Mihail***, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 iunie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev